

Αλεπουδίσσιες ιστορίες του Γουές Άντερσον, «Όμορφη ζωή» από την ανερχόμενη Λατινική Αμερική

» Τρεις μόνο νέες ταινίες για τη νέα κινηματογραφική εβδομάδα που ξεκινά σήμερα, ενώ η πολυαναμενόμενη τρισδιάστατη «Τιτανομαχία» βγαίνει στις αίθουσες ανήμερα το Πάσχα και εμείς θα ασχοληθούμε μαζί της την επόμενη Πέμπτη. Προσοχή μόνο στις ώρες προβολών αυτές τις μέρες, γιατί αρκετοί κινηματογράφοι τηρούν τα «έθιμα» και υπολειπούν. Καλή Ανάσταση!

«Ο απίθανος κύριος Φοξ» (The Fantastic Mr. Fox)
 Εκπνοησία: Γουές Άντερσον

» Με τις φωνές των Τζορτζ Κλούνι, Μέριλ Στριπ, Όουεν Ουίλσον, Μπιλ Μάρεϊ, Γουίλιαμ Νταφόε, Αντζέλικα Χιούστον, Τζάρβις Κόκερ
 Ο Τεξανός Γουές Άντερσον, γεννημένος την Πρωτομαγιά του 1969, σχεδόν με το ξεκίνημα της καριέρας του πήρε το «χρίσμα» του πολλά υποσχόμενου δημιουργού στο χώρο του αμερικανικού κινηματογράφου -κάποιο έπεσαναν πρόωρα να κάνουν συγκρίσεις με τον Όρσον Γουές.

Αν και η πορεία του Άντερσον μετράει ήδη κάποια στραβοπατήματα μετά την εντυπωσιακή «Οικογένεια Τενενμπόουμ» (2001), γεγονός είναι πως το προσωπικό του ύφος έχει πια διαμορφωθεί και είναι εύκολα αναγνωρίσιμο: ένα μείγμα εγκεφαλικής ενορχήστρωσης της αφήγησης και ιδιόζουσας «παιδικότητας», επαναλαμβανόμενη απεικόνιση μιας δυσλειτουργικής οικογένειας, σινεφίλ αναφορές για τους «μυημένους» και εξαντλητικά γνώση της τεχνικής του κινηματογράφου. Ύφος που άλλοτε μετουσιωνόταν σε συναρπαστικό πειραματισμό και άλλοτε σε βαρετή οφθαλμοκόπηση. Στον «Αρχάριο» (Rushmore - 1998), με τον οποίο έγινε ευρύτερα γνωστός, ο Γουές Άντερσον συν-

«Ο απίθανος κύριος Φοξ» και η οικογένεια

δύαζε την απεικόνιση προβλημάτων της εφηβικής ηλικίας με αιχμηρά σχόλια για την αμερικανική κοινωνία.

Ο Άντερσον, που σήμερα μοιράζει τον χρόνο του ανάμεσα στη Νέα Υόρκη και το Παρίσι, σου δίνει την αίσθηση μέσα από τις ταινίες του πως ήταν ένα παιδί που μεγάλωσε ανάμεσα σε βιβλία και η παιδική ηλικία στην οποία «προσπαθεί» να επιστρέψει είναι μια χώρα που ουσιαστικά δεν γνώρισε ποτέ, γι' αυτό και η οπτική του διαθλάται μέσα από μια συνεχή επανεγγραφή αφηγήσεων...

Ο κύριος Φοξ της τελευταίας του ταινίας προέρχεται από το διάσημο παιδικό βιβλίο του Ρόαλντ Νταλ, του 1970: από «μύθο επιβίωσης», με «ξεκάθαρες γραμμές» ανάμεσα σε ανθρώπους και αλεπούδες, ο Γουές Άντερσον μαζί με τον συνεργάτη του Νόα Μπάουμπαχ το μετέ-

τρεψαν σε μια ανθρωπομορφική αφήγηση, μια σαρδόνια αντικοιφορμιστική πρόκληση προς όλες τις κατευθύνσεις, ένα εστειτίστικο παραμύθι για μεγάλους, όχι μόνο με τη συνήθη εικαστική συμμετρία και αφαιρεση του σκηνοθέτη αλλά και με μια εντυπωσιακή κατασκευαστική μαστοριά. (Η ταινία έχει γίνει με την τεχνική του stop-motion αλλά με μαριονέτες και όχι με τους μηχανικούς - υφασμάτινους χαρακτήρες που είχαμε δει στις ταινίες του Τιμ Μπάρτον ή τους φτιαγμένους από πλαστελίνη Γουάλας και Γκρόμιτ. Θέλοντας μάλιστα «περάσουν» την αίσθηση που έχουμε όταν βλέπουμε κλασικές ταινίες, χρησιμοποιήθηκε η τεχνική των 15 frames ώστε η κίνηση να μην είναι απολύτως ομαλή αλλά κάπως «σπαστή»).

Και ο πρωταγωνιστής, στον οποίο δανείζει τη φωνή του εκπληκτικό Τζορτζ Κλούνι, τι άλλο θα μπορούσε να είναι παρά ένας παμπόνηρος... Αλεπουδέλης κλεφτοκοτάς. Όμως, η οικογενειακή ζωή τον κάνει μαλθακό και καταλίγει... κόλουμιστ σε τοπική εφημερίδα μέχρι να ξηπνήσει ξανά η άγρια φύση της αλεπούς.

Οι τρεις μεγαλοκινηνοτρόφοι απέναντι απ' το καινούριο του σπίτι αλλά και τα πουλερικά που τον «περιμένουν» εκεί είναι μια ευκαιρία και δεν θα μπορούσε να την αφήσει να πάει χαμένη. Κάθε βράδυ τους επισκέπτεται και κλέβει από ένα γεύμα ώστε να φροντίσει την οικογένειά του. Όταν όμως οι τρεις αντίπαλοί του αποφασίζουν να βάλουν ένα τέλος στην ιστορία αυτή, ο κύριος Φοξ αποδεικνύει πως είναι απροσδόκιστα πολυμήχανος...

«Όμορφη ζωή» (La Buena Vida)
 Εκπνοησία: Αντρές Γουντ
 Ερμηνεία: Αλίνε Κούπενχεϊν, Μανουέλα Μαρτέλι, Εδουάρδο Πασέκο, Ρομπέρτο Φαρία

» Νέα ταινία από τον Χιλιανό σκηνοθέτη του «Machuca», που ήταν μεγάλη επιτυχία και στην Ελλάδα. Τέσσερις ιστορίες με κοινωνικό πρόσημο στην «Όμορφη ζωή», που κάποια στιγμή διασταυρώνονται, θυμίζοντας την αφηγηματική τεχνική στο «Βαβέλ» του Ινιάρτου: Ο Εντμόντο, που μόλις έχει περάσει τα σαράντα του χρόνια, παίρνει ένα γράμμα από το τοπικό νεκροταφείο, με το οποίο τον ενημερώνουν ότι το λείψανο του πατέρα του θα αποπεφρωθεί, αν δεν ανανεώσει την πληρωμή του για τα επόμενα τριάντα χρόνια... Ο πατέρας του ήταν ο «κουρέας των φτωχών» και από αυτόν πήρε ο Εντμόντο το ταλέντο του στην κομμωτική. Στην αρχή αρνείται να καταβάλει το ποσό και προτιμά να δαπανήσει τα χρήματα ενός τραπεζικού δανείου στην αγορά ενός μεταχειρισμένου αμερικανικού αυτοκινήτου...

Η Τερέζα εργάζεται σε ένα δημόσιο κέντρο υγείας και προσπαθεί να προωθήσει τη χρήση προφυλακτικών από τις ιερόδουλες... Κάποια στιγμή μαθαίνει ότι η ανήλικη κόρη της είναι έγκυος και ότι ο πρώην άντρας της συναντά μια ιερόδουλη, την οποία μάλιστα γνωρίζει από τη δουλειά της.

Στην τρίτη ιστορία, ένας 27χρονος φιλόδοξος κλαρινετίστας με σπουδές στη Γερμανία, δεν γίνεται

δεκτός στη «μεγάλη» Φιλαρμονική του Σαντιάγο και υποχρεώνεται να συμβιβαστεί με μια θέση στην στρατιωτική μπάντα...

Και στην τέταρτη ιστορία, που απεικονίζει ακραία την παράδοση του ιταλικού νεορεαλισμού, μια κοπέλα κάνει πεζοδρόμιο γιατί δεν έχει χρήματα για την ιατρική περίθαλψη του παιδιού της... Το προσωπικό αντιδιαστέλλεται αλλά και συμπλέκεται με το συλλογικό, ο Αντρές Γουντ κρατά σταθερά χαμηλούς τόνους, με ελάχιστη «δράση», η προσέγγισή του είναι ουμανιστική. Μπορεί να μη φτάνει στις «εκρήξεις» που υπήρχαν στο «Machuca», ωστόσο αποδεικνύει ότι ξέρει να ελέγχει το υλικό του και να καθοδηγεί σωστά τους ηθοποιούς του. Σίγουρα είναι ένας από τους κορυφαίους σκηνοθέτες της Λατινικής Αμερικής σήμερα και αναμένουμε με μεγάλο ενδιαφέρον τις επόμενες ταινίες του. Η «Όμορφη ζωή» κέρδισε το βραβείο Goya 2009 για την καλύτερη Λατινοαμερικανική ταινία της χρονιάς.

«Πώς να εκπαιδευόμαστε τον δράκο σου» (How to train your Dragon)
 Εκπνοησία: Ντιν Ντε Μπλουά, Κρις Σάντερς

» Ταινία ανιμείσιον, που μοιάζει να έχει δημιουργηθεί σαν προστάδιο για βιντεοπαιχνίδι, ωστόσο είναι μια αξιοπρεπή πρόταση για τους μικρούς θεατές. Βασίζεται στο μυθιστόρημα «Πώς να εκπαιδευόμαστε τον δράκο σας» της Κρεσίντα Κάουελ (στα ελληνικά κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκη απόδοση: Μάνος Κοντολέων). Η ιστορία επικεντρώνεται σε έναν έφηβο Βίκινγκ, τον Ψάρη, που ζει στο νησί του Μπερκ, όπου η καθημερινή μάχη με τους δράκους είναι τρόπος ζωής. Ο χαρμάντρας, όμως, του Ψάρη δεν ταιριάζει ούτε με τη φιλοσοφία της φυλής του ούτε και με αυτόν του αρχηγού - πατέρα του.

Ωστόσο, όταν ξεκινά η «εκπαίδευση» για την αντιμετώπιση των δράκων, ο Ψάρης συνειδητοποιεί πως αυτή είναι η μοναδική του ευκαιρία να αποδείξει πως έχει τις ικανότητες να γίνει μαχητής και να κερδίσει την εκτίμησή όλων. Όταν όμως θα συναντήσει έναν τραυματισμένο δράκο που θα γίνει φίλος του, θα συνειδητοποιήσει πως... δεν είναι όλοι οι δράκοι ίδιοι, κι από εκεί που ήλπιζε να αποδείξει τι αξίζει, πλέον ο Ψάρης αναλαμβάνει κάτι πολύ μεγαλύτερο και δυσκολότερο: να αλλάξει το μέλλον και τον τρόπο σκέψης ολόκληρης της φυλής του.

«Όμορφη ζωή» από τον Αντρές Γουντ

Λόγω τεχνικού προβλήματος δεν υπάρχουν σελίδες τηλεόρασης και θεαμάτων στο σημερινό φύλλο